

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 49/08-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. marca 2008 predbežne prerokoval sťažnosť N. M., Š., ktorou namieta porušenie svojich bližšie neoznačených práv postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici vedenom pod sp. zn. 3 T 17/05, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť N. M. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 18. júla 2007 doručené do značnej miery nezrozumiteľné podanie N. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorým namietal porušenie svojich bližšie neoznačených práv v konaní vedenom Krajským súdom v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 3 T 17/05 (ďalej aj „namietané konanie“). Sťažovateľ označil svoje podanie ako „*Sťažnosť pre porušenie zákona a ponižovanie ľudských práv a slobôd*“. Na základe obsahu podania ústavný súd dospel k záveru, že zámerom sťažovateľa bolo podať sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). V čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu sa

sťažovateľ nachádzal vo výkone väzby, z ktorej bol 7. decembra 2007 prepustený na slobodu.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

K sťažnosti, ktorá bola predovšetkým obsahovo nejasná, nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažnosť navyše neobsahovala ani návrh rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáha (s ohľadom na čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde), vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom na rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (napr. III. ÚS 17/03, III. ÚS 234/04), ďalej odôvodnenie sťažnosti nebolo konkretizované uvedením, v čom vidí sťažovateľ zásah do jednotlivých základných práv, a k sťažnosti neboli pripojené kópie napádaných rozhodnutí (§ 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd preto výzvou z 25. septembra 2007 upozornil advokáta JUDr. S. Ď., L., ktorého sťažovateľ označil ako svojho právneho zástupcu v konaní o jeho sťažnosti (bez predloženia písomného splnomocnenia), na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Vyzval ho, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy nedostatky sťažnosti odstránil (s poučením, ako je potrebné doplnenie náležitostí urobiť), pokiaľ nemá byť sťažnosť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Menovaný advokát na výzvu ústavného súdu v odpovedi z 3. októbra 2007 uviedol, že zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom neprevzal.

Sťažovateľ požiadal podaním doručeným ústavnému súdu 24. októbra 2007, aby mu ústavný súd ustanovil právneho zástupcu v konaní o jeho sťažnosti, čo zdôvodňoval tým, že je vo väzbe a nemá prostriedky na úhradu právnych služieb advokáta. Po tom, ako bol sťažovateľ prepustený z väzby na slobodu, ústavný súd ho 16. januára 2008 vyzval na predloženie kvalifikovaného splnomocnenia na zastupovanie v konaní o sťažnosti pred ústavným súdom. Na uvedenú výzvu sťažovateľ odpovedal podaním doručeným ústavnému súdu 29. januára 2008, v ktorom uviedol, že jeho sociálne pomery mu naďalej neumožňujú zvoliť si advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, a zároveň predložil doklad o tom, že je vedený v evidencii Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec ako uchádzač o zamestnanie. K podaniu pripojil aj doklad, že 13. novembra 2007 požiadal o pridelenie advokátka Slovenskú advokátsku komoru, od ktorej však dosiaľ nedostal žiadnu odpoveď.

Ústavný súd uznesením sp. zn. IV. ÚS 49/08 zo 7. februára 2008 žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní vedenom ústavným súdom nevyhovel z dôvodov tam uvedených.

Sťažovateľ bol upozornený, že si môže zvoliť advokáta, ktorý by odstránil aj ďalšie nedostatky jeho sťažnosti, a to v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia. Zároveň ústavný súd sťažovateľa upozornil, že ak tak neurobí, môže jeho sťažnosť odmietnuť pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí. Sťažovateľ uznesenie, ktorým ústavný súd nevyhovel jeho žiadosti o ustanovenie advokáta, prevzal 15. februára 2008, avšak v určenej lehote a ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti splnomocnenie pre advokáta nepredložil.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 zákona o ústavnom súde.

Pretože sťažovateľ v určenej lehote požadované splnomocnenie pre právneho zástupcu na účely konania o sťažnosti pred ústavným súdom nepredložil a neurobil tak ani do dňa vydania tohto uznesenia, ústavný súd jeho sťažnosť, ktorá neobsahovala zákonom ustanovené náležitosti, po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. marec 2008